

Johs. Christiansen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger. Jeg vil takke den højtærede justitsminister for den beredvillighed, jeg fandt i ministerens udtalelser overfor ønsket om nærmere drøftelser i udvalget angående de problemer, som jeg fremdrog i min tale for lidt siden.

Med hensyn til dødsstraf vil jeg gerne sige, at det var min personlige opfattelse, jeg gjorde gældende, og som gik ud på, at man næppe opnår de virkninger af præventiv art, som man tillægger indførelsen af dødsstraffen. Jeg kan ikke lade mig rokke i den overbevisning, og forøvrigt er der ingen, hverken den højtærede justitsminister eller nogle af de øvrige ærede ordførere, der har forsøgt at rokke ved min udtalelse om, at der er masser af beviser for det modsatte, nemlig at selv under krig er der ingen mulighed for, at den viden, befolkningen har om dødsstraffen, afholder dele af denne befolkning fra at begå de forbrydelser, som man ønsker at forhindre ved at have dødsstraf. Den præventive virkning eksisterer med andre ord ikke. Det bliver kun en fastholdelse af et stykke barbarisme, og jeg ser ingen begrundelse for at fastholde den i et kultursamfund.

Men jeg takker som sagt for den beredvillighed, der var tilstede overfor de ting, som jeg anførte, og jeg håber, at dette også gælder med hensyn til § 129 a, specielt denne paragrafs stk. 2. Jeg håber, at det i udvalget vil blive muligt at finde en formulering af denne presseparagraf, så man ikke går velerhvervede grundlovsrettigheder for nær.

I anledning af det ærede medlem hr. Aksel Larsens udtalelser i forbindelse med spørgsmålet om, hvem der er fjende, vil jeg sige følgende. Det ærede medlem påstod her, at ministeriet Stauning-Munch den 9. april 1940... (*Aksel Larsen:* Jeg nævnte ingen dato, min herre!). Der foreligger ikke andre ministerielle proklamationer til folket end den af 9. april 1940... (*Aksel Larsen:* Jaså!). ... og det var også den dato, det ærede medlem nævnte. I denne erklæring, påstod det ærede medlem, skulle regeringen have meddelt den danske befolkning, at besættelsen var sket efter overenskomst med tyskerne. Jeg protesterede herimod fra min plads, og jeg vil gerne ved denne lejlighed have lov til at fastslå, at jeg finder det højest ejendommeligt, at et medlem af den danske rigsdag vil fremsætte den slags udtalelser, for han må jo vide, at de ikke er rigtige. Jeg står her med den proklamation, som det ærede medlem talte om... (*Aksel Lar-*

sen: Det var ikke den, jeg talte om!). . . . Det ærede medlem udtalte ordret:

„Der står noget, der skal være en definition, men det ærede medlem hr. Thestrup kan vel nok huske, at Danmark blev besat den 9. april 1940; for mig er der ingen tvivl om, at denne besættelse var voldelig, men på den anden side erklærede den ansvarlige regering med støtte af et rigsdagsflertal, at besættelsen var sket efter overenskomst med regeringen og altså ikke var voldelig eller sket under magtanvendelse.“

Det var det ærede medlems ordrette udtalelse, og den kan naturligvis kun gå på datoen den 9. april, så meget mere som der mig bekendt ikke foreligger nogen højtidelig proklamation til det danske folk af nogen anden dato omkring besættelsen, og der står i denne proklamation intet som helst ord, der på nogen måde henleder tanken på, at en overenskomst skulle være indgået. Det kan det ærede medlem selv overbevise sig om ved at læse proklamationen igennem. Og der står ejheller noget som helst, der kan tydes på den måde, i den proklamation, som kongen udsendte under samme dato. Jeg vil gerne henstille til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at han ikke gør det altfor vanskeligt for mig at fastholde mine betænkeligheder overfor forslaget § 129 a, stk. 2.

Aksel Larsen: Jeg skal gøre det lettere, for jeg går ud fra, det må blive lettere for det ærede medlem, hvis jeg nu beviser, at jeg har haft ret, at de af mine udtalelser, som det ærede medlem var i stand til at citere efter det stenografiske referat, har bund i virkeligheden. Jeg har ikke nævnt, at det var den 9. april, regeringen sagde dette, men jeg har erklæret, at regeringen til det danske folk sagde: de tyske tropper er her i landet efter overenskomst. Det har regeringen sagt. Den 9. juni 1941 udstedtes der en justitsministeriel bekendtgørelse til befolkningen. Den lød sådan — jeg citerer med den højtærede formands tilladelse —:

„I medfør af § 2 i midlertidig lov nr. 219 af 1. maj 1940 om skærpet straf for visse overtrædelser af borgerlig straffelov og om ændring i politilovgivningen fastsættes herved følgende:

Demonstrationer i ord eller gerning, som er egnede til at skade forholdet til de udenlandske militære styrker, der efter overenskomst med den danske regering befinder sig her i landet, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år,